

dom til 200,000 Kr.'s Værdi, kunde laanes 50,000 Kr., mener Flertallet — og ogsaa jeg mener det aldeles bestemt — at det vilde være stabeligt ogsaa ud over de Tilfælde, som netop rammes af dette Eksempel. Det ærede Medlem, som talte sidst, kan være overtydet om, at, hvorvel han ganske vist har en varm Interesse for denne Forenings Istandskomst, er denne Interesse ikke mindre varm hos os, der høre til Flertallet. Jeg maa derfor fremdeles paa Flertallets Vegne bede det høje Ting om at stemme for Vædringsforslaget Nr. 5, som vi antage kun vil komme til Anvendelse i enkelte Tilfælde, men som netop paa en Maade vil yde en Garanti for, at der i denne Forening ikke vil findes noget Eksempel paa usolid Bæntsætning, hvilket jeg vilde finde var Tilfældet, naar man i løse Maatner kunde laane indtil Halvdelen af deres Værdi.

Spvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 18, som den højtærede Minister vel ikke bestemte modsatte sig, men som han dog heller ikke sympatiserede meget med, vil jeg dog tillade mig at udtale i Almindelighed, at skulle vi overhovedet kunne haabe endelig at kunne faa noget ud af denne Lov, har det været Flertallets og Udvalgets Opgave paa de Punktter, hvor man kunde imødekomme Anstuelser, som ere gjorte gældende i det andet Ting, ikke at holde sig tilbage, og det er jo der meget stærkt fremhævet, at der burde være to Afdelinger i Foreningen, en Afdeling for de mindre og en for de større Interessenter. Jeg er for mit eget personlige Vedkommende ikke ganske uentig med det ærede Medlem, som sidst talte; jeg tror i Virkeligheden ikke, at Stillingen for de Interessenter, som ere i den lille Forening, vil blive meget bedre derved; men det er saa ofte i Verden, at man bliver hange for det store, naar man skal i Selvfab dermed; man finder, at det er uhyre trykkende, at en Mand i en lille Bedrift skal være med til ubetinget at tage solidarisk Ansvar for Bedrifter af et meget stort Omfang, og jeg tror virkelig, det er Tilfældet, som det er udtalt i det andet Ting, at de mindre Interessenter, den mindre Industri altid vil have Betænelighed ved uden videre at gaa i Mættersfab med den store Industri og de store Laan. Men der er ikke derfor nogen Modsigelse i, at vi sige: Men skulle de gøre det, ville vi i alt Fald gøre det for den mindre Industri saaledes, at de ikke blive fuldstændig stufede i deres Forventninger, og det ville de efter vor Opfattelse blive, hvis de komme til at staa som en særlig Forening, der udfæder særlige Kasseobligationer. Derimod have de ganske vist det

subfidicære solidariske Ansvar med den store Forening; men da vi gaa ud fra, at Foreningen i det hele taget bliver lige saa solid og vel funderet som enhver anden Kreditforening, saa antage vi ikke, at dette subfidicære Ansvar har stort mere at betyde end en moralsk Garanti, som gives lige over for Børjerne, lige over for Markedet, for hvilke der, altsaa kun fremtræder een Slags Kasseobligationer. En Kasseobligation, som var udstedt af en Forening for mindre industrielle Ejendomme her i Landet, frygter jeg for vilde have megen Bænsfælighed ved at komme frem paa de Steder, hvor den skal søge sine Obligationer anbragte. Det er derfor dels af virkelig Interesse for den mindre Industri og dels ogsaa for at vise en Smødefommen over for de Anstuelser, som have gjort sig gældende i det andet Ting, at vi have stillet dette Vædringsforslag, og jeg tror, at det høje Ting uden Betænelighed kan gaa med dertil. Det indeholder ingen Fare, og det indeholder meget mere: det giver en Mulighed for, at vi dog endelig komme til Ende med den hele Sag, hvis det bliver vedtaget. — Jeg maa meget takke det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (B. G. C. Jensen) for den Udtalelse, han fremkom med. Det har været Flertallet og mig som Flertallets Ordforer en Bæroligelse, at han, som tidligere har haft saa meget at gøre med denne Sag, og som jo nærmere har forklaret, hvorfor han tidligere har staaet paa et andet Standpunkt end nu, sammen med os kan være med til de af Udvalget og Flertallet stillede Vædringer. Jeg haaber derfor, at det høje Ting vil følge ham og os i de Forslag, vi ere fremkomne med.

Med Hensyn til de forskellige Forslag af det ærede Mindretal, skal jeg tillade mig at henvise til den Smødegaaelse, som indeholdes i vor Betænkning. Jeg skal blot lige over for det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Brenholt-Bænsborg) gøre den Bæmærkning, at han jo udmærker sig ved sin Standhaftighed, og det faar det ærede Medlem jo have Lov til, skønt det jo ikke altid er saa overordentlig fortjentfuldt at være saa standhaftig, at man aldrig lader sig overbevise, selv om Kænsgerningerne senere maatte tale imod, at man tidligere har været paa rette Vej. Der er en vis Sætning, som siger, at det er kun Vorherre i Himmelen og Taaberne, der aldrig skifte Mening, og naar det ærede Medlem gør sig saa meget til af, at han er uforanderlig den samme som for 6 Aar siden, saa vil jeg sige, at den Væ maa han gerne have for mig, den er af en tvivlsom Natur, og jeg haaber i alt Fald